

се разхождамъ кога има мѣсечина. Погледнете, какви сѣнки хвърлятъ къщитѣ, човѣцитѣ и дърветата!

— Далечно ли е луната? запитва Минчо татка си.

— Отъ всички небесни тѣла, луната е най-близо до насъ. Тя е далечъ отъ земята 384,000 километра. Ако земемъ голѣмъ крѣпостенъ топъ и го напълнимъ съ граната, въ която да турнемъ писмо, па грѣмнемъ срѣщу луната, гранатата, ако изминава постоянно по 500 метра въ секунда, ще стигне луната слѣдъ 8 дня и 5 часа. За жалость такъвъ топъ още не е изнамѣренъ. Ако се качимъ на автомобилъ или на аеропланъ, па полетимъ за луната и ако изминаваме всѣки часъ по сто километра, ще стигнемъ за 160 дня. Това разстояние е голѣмо, ала то е нищо въ сравнение съ небесното разстояние. Слънцето, на примѣръ, е 388 пжти по-далечъ отъ луната, а другитѣ звѣзди се намиратъ още по-далечъ отъ него.

— Какво нѣщо е луната, запитва Борисъ съ изплезенъ езикъ.

Отъ сътворението на свѣта хората сж се чудили, какво нѣщо е луната. Едни хора сж се радвали, а други сж се плашили отъ нея. Нѣкой правили храмове на луната и молили се на нея като на божество. Най-много хората се боятъ, когато луната потъмнѣе. Тогава вѣрвали, че ще има война, чума, моръ или други бѣди за човѣчеството.

— Ами отъ какво ставатъ затъмнѣнията на луната? запитва една суевѣрна и страхлива съсѣдка. Казватъ, че имало магйосници, които правили магия на мѣсеца, та го снемали отъ небето и го доили въ ведрицата като крава.

— Това е лъжа и суевѣрие, отговори бързо учителтъ. Луната е голѣмо небесно тѣло, което се върти около земята и никой не може да го снема